

VECKOBLADET

Nr 30 webbform

101015

Söndagspromenader

De välbesökta söndagsvandringarna i södra Lund fortsätter.

Söndagen den 17 oktober studeras effekterna av den föreslagna förlängningen av Åkerlund och Rausings väg.

Söndagen den 24 oktober är temat "Klostergården, gårdsvandring, framtid".

Klostergårdens byalag arrangerar.

Kulturtips

Ayn

Teaterrepubliken välkomnar er till en värld utan parasiter!. Spelas på Teaterrepubliken 18 september - 30 oktober. "Teaterrepublikens Ayn hör till det klyftigaste och roligaste jag sett på en teaterscen." AFTONBLADET Fre 15 okt kl. 19:30 [Läs mer](#)

Brunst - Wies Bloemen (Holland) & Turnékompaniet

Höst med vårkänslor. Dansstationen på Palladium 15 okt kl 19.30. [Läs mer](#)

Conte d'Amour

Med utgångspunkt i den extrema kärlekssagan om Josef Frizl och hans källarfamilj synliggör Institutet något obehagligt men samtidigt välbekant i den romantiska kärleken, på Inkonst 15-30 oktober Fre 15 okt kl. 19 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - Eric Ericsons kammarkör

Konsert med en av Sveriges främsta körer, i Allhelgonakyrkan 15 okt kl 19 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - London Community Gospel Choir (England)

En av Europas bästa gospelkörer, på Mejeriet 15 oktober kl 21 [Läs mer](#)

Compagnie of Strangers

Tillsammans med Moomsteatern skapar Nina Jemth & Pelle Öhlund ett rörligt, rörande konstverk. Med mörk humor och visuella spratt berättas historien om en gammal man som minns och möter karaktärer ur sitt liv. 9 oktober - 14 november.

Lör 16 okt kl. 19:00 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - ARCTIC LIGHT

den unga damkören Arctic Light från Norrbotten, Årets kör 2010 i Lunds Domkyrka 16 oktober kl 21 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - Lund möter Uppsala

De två universitetskörerna från Uppsala och Lund i ett unikt möte, i Universitetsaulan 16 okt kl 19 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - Scala möter Koritsia

Konsert med belgiska och svenska ungdomskörerna Scala och Koritsia, 16 oktober i Stadshallen kl 11.30 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - SJUNGGUNG

Barnkörer från hela Skåne, Erik Segerstedt, Calaisa, Shiley Calmp, Stefan och Kim, Mattias Frisk, Staffan Paulson, i Färs & Frosta Sparbank Arena 16 oktober kl 18. [Läs mer](#)

RASTER NOTON SHOWCASE MED SND OCH SENKING LIVE

På Inkonst 16 oktober kl 22. [Läs mer](#)

Sing-A-Long: Mamma Mia

På Biocentrum i Limhamn lördag 16 oktober kl 17. [Läs mer](#)

Elin Larsson Group

Från hemligt stalltips till samfällda hurrarop, 17 oktober kl 19.30 på Victoriateatern [Läs mer](#)

Fhlop - Rannel Theatre Company

Lunds Stadsteater 17 okt kl 18. [Läs mer](#)

Rhenguldet av Richard Wagner

Direktsänt från The Met på KINO i Lund. Sön 17 okt kl. 13:00 Repris från The Met på KINO i Lund. Mån 18 okt kl. 18:00 [Läs mer](#)

Lunds körfestival - ÅRETS FESTIVALARTIST: SOFIA SÖDERBERG EBERHARD

Årets festivalartist Sofia Söderberg Eberhard i körfestivalens finalkonsert, i Allhelgonakyrkan 17 okt kl 18 [Läs mer](#)

Frank Sinatra – Härifrån till Evigheten

En musik & filmkväll med sångaren Henrik Solera, på BioCentrum 18 oktober kl 19 [Läs mer](#)

Directors Talk! - Hanna Sköld

På Biograf Spegeln 20 oktober kl 18:30. [Läs mer](#)

Ensam rävhane - Riksteatern

På Bredgatan 3 i Lundons 20 okt kl 19 [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Röda Kapellet konsert i Svaneskolan 11/9 **Plommonträdet**

På gården står ett plommonträd
så litet att det knappast märks.
Kring stammen finns ett nät
så ingen skadar det.

Det lilla kan ej större bli,
Nej, aldrig fast det gärna vill.
Om det är inget bryderi,
Det står för skuggigt till.

Ett plommonträd? Ska vi slå vad?
Det finns ju inga plommon på!
Ett plommonträd är det ändå,
Det ser man på dess blad.

Bertolt Brecht, i översättning av Gunnar Sandin och Björn Stenholm

Dikten ingår i Bertholt Brechts Svendborger Gedichte, skrivna under exilen i Danmark 1934-1938.

Björn Stenholm läste, Röda Kapellet spelade och en svenskdansk kör bestående av Måndagskören, danska Oktoberkoret och andra sångare, sammanlagt fler än 50 stycken, sjöng.

Dirigerade gjorde Håkan B. Carlsson, som komponerat musik till ett urval av Svendborgerdikterna.

Håkan B. Carlsson har i sin musik inte bara tagit vara på arvet från Hanns Eisler och Kurt Weill utan också från den spelstil Röda Kapellet utvecklat under decennier av agitation, ofta tungt svängande dansmusik i valstakt.

En magnifik upplevelse, inte minst genom kontrasten mellan de lågmälda, skenbart konstlösa dikterna och de komplexa orkester- och kör-arrangemangen.

Evenemanget ägde rum i Svaneskolans aula den 11 oktober (där Lena Granhagen sjöng Brecht vid ett solidaritetsmöte för Chile för nästan exakt 37 år sedan).

Gunnar Stensson

Ibland måste man bara berätta

Det är tidig morgon den 1 oktober när jag och min fru lämnar hotellet i Neustrelitz. Det har varit frost under natten och bilens rutor är isbelagda. Vi kör ner mot staden Fürstenberg i den östra delen av Tyskland. Vägen är en huvudled mot Berlin men smal, kantat med träd och hastigheten oftast runt 80. Landskapet består till stor del av skog. Himlen är blå och utan ett moln. Det är en vacker dag.

Vid Fürstenberg anlades ett läger

Efter en dryg timma är vi framme vid den lilla staden Fürstenberg på västra sidan av sjön Schwedtsee. Resans mål är dock inte staden utan en plats vid sjöns östra strand, vid den tidigare byn Ravensbrück, koncentrationslägret Ravensbrück. Min mor var en av de tusentals polska kvinnor som i slutet av maj 1945 genom Bernadottes räddningsinsats fördes till Sverige. Under alla år min mor levde hörde jag henne berätta om de grymheter hon sett och upplevt och de förhållanden hon levt under. Nu skulle jag själv se och beträda de platser mor berättat om.

Utanför besökscentret möts vi av en ung guide. I arkivet hade man funnit min mors namn, en maskinskriven sida med uppgifter på fångar som anlände den 28 april 1944. Dolata, Elisabeth född 26.3 1912 politisk fånge, nummer 37.480, polsk. Jag hade redan hemma i anteckningar funnit fångnummer, uppgifter som nu bekräftades. Mor arresterades den 4 februari 1944 efter att under ett förhör ha ljugit för tyskarna och fördes därefter till ett SS-läger utanför Posnan.

Lägret

Vi går nu in i lägret. På ena sidan och längst bort ligger grå byggnader i tegel. Byggnader där fångarna arbetat med att bland annat sy kläder åt SS. Framför oss i mitten, ett stort tomt fält vars yta i efterhand täckts av kantiga, mörka stenar, kanske slagg. Förlägningsbarackerna benämnda block, finns inte mer men försänkningar visade var de en gång legat. Vi står framför platsen där alla fångar ställdes upp för apell. Jag hittar en skylt som säger att här legat en av sjukstugorna. Kanske var det där min mor genomgick en operation där hela buken öppnades. Var min mor en av de som användes i tyskarnas medicinska experiment eller var det för att hjälpa henne? I Ravensbrück avrättades fångar av SS och vakter samtidigt som andra fångar kunde läggas in i sjukstugor för att återhämta sig och återgå till sitt arbete. Jag går på vägen från krematoriet fram till ett antal raserade fabriksbyggnader strax utanför det egentliga lägret. Det var på denna väg förbi krematoriet och gaskamrarna som fångarna varje dag gick till Siemens verkstäder för krigsmaterial.

Mor överlevde, hon var inte judinna

I muren vid sidan om vägen till Siemens fabriker finns idag minnesmärken över alla de som dog i Ravensbrück. Jag läser på plattor från Europas alla länder. Någon platta för Sverige finns dock ej.

Ravensbrück var ett koncentrationsläger där fångarna sattes i slavarbete. Fångarna hade ett värde så länge de kunde arbeta. De mest fruktade koncentrationslägren var dödslägren dit fångar främst judar fördes enbart för att avlivas. Min mor överlevde för hon var katolik och inte jude. Mor kunde också som många andra polacker tyska och insåg att om man skulle överleva var det att snabbt följa vakternas order, schnell, schnell!

Ser ni oss inte?

Det är lördag och jag kan inte åka hem utan att än en gång besöka Ravensbrück. På olika platser utanför och inne i lägret ser vi statyer av avmagra kvinnor i grått. Tysta iakttagare de

oss. Det är som om de stannat kvar i detta läger. Det har nu också kommit nya besökare. Inte många. De vandrar bland byggnaderna som i stilla vördnad.

Jag står åter vid stranden och ser över Schwedtsee som ligger spegelblank. Där borta ser jag staden avteckna sig med den evangeliska kyrkans torn. Jag ser på statyn vid strandkanten, en kvinna bärandes en döende kvinna i famnen, vända mot staden på andra sidan sjön. Det är som om kvinnan frågar; ser ni oss inte? På vattnet flyter röda rosor.

En känsla av sorg tar över. I vanliga fall är det så lätt att förklara och visa på det som är fel. Här är man plötsligt tom. Tankarna går till alla de vars liv slutade här.

Den röda stjärnan lyser inte längre

Vi lämnar området. I utkanten ligger en affärsbyggnad öde. På väggarna har antifascistiska slagord målats. I början av nittiotalet sökte man öppna affär men efter starka protester tvingades man stänga. Vi är nu inne i staden och hittar en parkeringsplats intill ett stort minnesmärke över fallna sovjetiska soldater.

Jag slår upp boken om Ravensbrück jag just köpt. Den 30 april 1945 gick de första sovjetiska förbanden in i Fürstenberg. Nu uppträder det som ryktats från fronten i öster. Soldater och hela förband begår övergrepp mot civila. Någon dag tidigare hade alla fångar, som orkade, börjat en marsch till fots västerut. Det fruktansvärda var att dessa fångar i en del fall nu utsattes för nya övergrepp, de våldtogs av befriarens soldater. Många av staden Fürstenbergs kvinnor mötte samma våld. Först efter dagar kanske veckor får den sovjetiska militär-ledningen stopp på övergreppen.

Det sovjetiska minnesmärket över stupade soldater är slitet. Några av de utlagda marmorplattorna på marken har spruckit eller försvunnit. Den röda stjärnan lyser inte längre.

Lars-Anders Jönsson

Eftervalsdebatt

Alliansens taktik är och har varit exempellöst skicklig. Alliansen i sig var smart, man lyckades nu med det borgerligheten misslyckades med på 60-70-talet. Det var säkert lättare att enas nu än då, trots fyra partier istället för tre. På 60-talet var det nog inte lätt att ena Centern som då var ett folkrörelseparti och högerens värde konservatism.

Så detta att Moderaterna kallar sig ”det nya arbetarpartiet” och senare ”det enda”. Man utnyttjar detta att arbetare knappast längre är ett politiskt adekvat begrepp. Att helt fräckt knycka ett ord i sossarnas partibeteckning, göra det till sitt eget och visa att kejsaren är utan kläder, man tar loven av vänsterns retorik.

Sänkt skatt

I regeringsställning ger man sen löntagarna, runt 65 procent av väljarna, en skattesänkning på runt 1000 kronor i månaden. Jag kallar det inte muta, det är den vanliga visan om att sänka skatter utan att fråga vilka konsekvenser det får. Man kallar det jobbskatteavdrag och får det att låta som om det skapar jobb. Reinfeldt kunde ostört påstå, i en debatt med Mona Sahlin, att detta skapat 70.000 jobb. Varför vi samtidigt har fått en kraftigt ökad arbetslöshet får vi aldrig veta. I samma mytbildning kan alliansens partier påstå att, bidraget för hushållsnära tjänster skapat massor av jobb.

Myter

På något sätt har alliansen lyckats med myten att det är de som är garanten för jobben. Man har nästan alltid kunnat påstå att sysselsättning har ökat utan att få frågan, och? Jag menar, det är rätt självklart att sysselsättningen när man har befolkningsökning.

En annan sak alliansföreträdare kunnat säga, utan att jag hört en enda journalist protestera, är att vi haft den värsta ekonomiska kris sen 30-talet eller depressionen. För det första är det lögn, påstår jag, objektivt sett. Rimligtvis var den ekonomiska krisen på 90-talet värre än denna. Hade alliansen ställts inför detta hade man tvingats erkänna att man regerade då också. För det andra är det oerhört att jämföra dagens ”kris” med 30-talets. Jag var inte med då, vill jag betona, men som jag läst och hört var det fråga om att människor förlorade sina förmögenheter och att arbetslösheten var betydande. Krisen var helt enkelt mycket djupare och drabbade de flesta. En annan sak är frågan, exakt vilka konsekvenser fick nuvarande ”kris”? Svaret är att vi fick en ökande arbetslöshet, som drabbade exakt de som förlorade sina jobb. De flesta andra har gott torrskodda från krisen. Det blev ett litet hack i konsumtionen, men mest därför att man var försiktiga med sina pengar. En annan fråga, hur kan man fortsätta sänka skatter när man haft den värsta ekonomiska kris på 80 år?

Med tanke på de myter alliansen lyckades föra in i debatten, fick de heller aldrig frågan varför arbetslösheten alltid stiger när det är borgerligt styre. Varför vi har låg arbetslöshet när vi har höga skatter och vice versa. En annan fråga är varför prognoser säger att vi kommer att få en kraftig tillväxt framöver samtidigt som arbetslösheten bara spås minska marginellt.

Kommande mandatperiod

Under kommande mandatperiod spås alltså att ekonomin kommer att växa en bra bit över 10 procent. Det innebär enorma värden som skall fördelas och statskassan kommer att stärkas. Om spådomarna slår in kan vi räkna med stora skattesänkningar av alliansen. Med tanke på den taktiska finess man hittills visat tror jag att pengarna kommer att pytsas ut på ett populärt sätt. Men det är faktiskt samma gamla högerpolitik som innebär att klyfterna ökar, men tyvärr kommer nog illusionsnumret att lyckas igen.

Sven-Hugo Mattsson

En resignerad analys

Det saknas i dessa dagar inte analyser och kommentarer till vänsterns nederlag i valet. Jag har dock svårt att finna så mycket nytänkande. Det finns kanske inte så mycket anledning till det: högern vanns därför att de på den kanten är skickligare och har större resurser än vi. Vi var s.a.s. dömda att förlora. Det bästa jag har sett skrivet står i det nummer av Flamman som kom ut just i dag torsdag och det är skrivet av en för mig obekant, Helena Duroj.

Hon tecknar bilden av en arbetarrörelse som föds ur de eländiga förhållanden som folkets flertal levde under. Det födde en vrede och en mobilisering som resulterade i att rörelsen växte och man vann den politiska makten. Resultatet blev det svenska välfärdssamhället.

En serie nederlag för vänstern

Det var ett samhälle med många förtjänster, men också med brister som vi som är socialister har velat förändra. Gång efter gång har vi trott att det skulle vara möjligt, men alltid har vi varit övermodiga och alltför optimistiska. Det gällde 1968, det gällde under debatten om löntagarfonderna på 1970-talet. Varje gång har kapitalet tvärtom flyttat fram sina positioner och förändrat samhällsklimat och språkbruk. Folkomröstningarna om kärnkraft och EU-anslutning har vi förlorat. Den senare framställdes som om vi skulle bry oss om fred och framsteg i Europa, och man fick med sig fackföreningsrörelsen och socialdemokratin som nu sitter där med resultaten. Innebörden var att ett antal progressiva inslag i det svenska samhället kunde hållas tillbaka eller tas bort. Nu sitter vi här med reklam-tv och privatiserad post, tele och järnvägar. Vi vann visserligen omröstningen om EMU men det sågs mest som en valutateknisk detalj.

Vad kan göras?

Nej, det har inte gått så bra för den socialistiska vänstern. Stora delar av de vi trodde var våra naturliga väljargrupper har gottat sig åt skattesänkningar och röstat med borgarna. Vi var maktlösa i senaste valet som i stället gav oss en påminnelse om att vi lever under kapitalistisk hegemoni. Vad kan vi göra? Helena Duroj:

”Kanske är vår historiska uppgift inte ståtligare än att fortsätta med det vi är bäst på: att organisera de mellan fyra och sex procent av den röstande befolkningen som, klassmässigt eller av andra skäl, tror på socialism. Vi ska arbeta mot rasism och för rättvis fördelning, välfärd och jämlikhet. I övrigt ska vi se, stöda och delta i det som händer när människor börjar röra sig igen, även om de inte rör sig tillsammans med oss.”

Inte så muntert eller heroiskt precis, men så är det väl och vi har nog bara att gilla läget och göra det lilla vi kan och vänta på bättre tider.

Lucifer

All politik är lokal Men många fattar det inte

Mats Olsson hävdar med den retoriska tydlighet han är mäktig att det är Lund som står i centrum för hans politiska arbete.

Sten Henriksson pläderar för att riksdagsval och kommunalval ska äga rum på skilda valdagar. I år blev Lundavänsterns (S, V, MP och DV) kreativa och ansvarsfulla politik överkörd av den klumpiga blockpolitikens rikstrend.

Det får aldrig mer ske! Om den lokala demokratin inte kommer till uttryck i medborgarnas val finns den inte. Det lokala arbetet är politikens ryggrad och tyngdpunkt. Det som verkligen

angår medborgarna är partiernas lokala politiska arbete. Vi i DV har inget val: vi är bara lokala – och globala.

Under några år på 1970- och 80-talen – vi kan kalla dem Thomas Schlyters år för att hedra hans minne – gick VPK Lund mot rikstrenden. Röstandelen i Lund var högre än i riket. Det handlade om den ryktbara kampen mot genomfartsleden men också om flera andra miljö- och bevarandefrågor.

Det handlade säkerligen också om att VPK Lund öppet protesterade mot VPKs beroende av Sovjetunionen och uppslutning bakom marionettregimerna i Östeuropa. I Lund innebar internationell vänsterpolitik att ställa upp bakom Charta 77

Väljarna i Lund på den tiden hade den politiska intelligensen och energin att splittra sitt röstande, så att de förkastade de borgerliga partiernas passiva kommunalpolitik och lokalt stödde VPK Lunds entusiastiska unga politiker.

Vi i Demokratisk vänster har förmånen att vara oberoende av något riksparti. Det innebär att vi alltid måste splittra våra röster på klassiskt lundamanér. Jag agiterade också i årets valkampanj för att Lundaborna skulle utnyttja möjligheten att rösta olika i de tre valen. Det fanns väljare som insåg fördelarna. Jag borde ha drivit linjen starkare.

I Lund stödde DV visserligen helhjärtat det rödgröna alternativet. I region- och kommunalvalen fanns andra alternativ värda överväganden. DV:s väljare var tvingade att göra dessa överväganden.

Vi vann några hundra fler röster än för fyra år sedan – men var mycket besvikna under valvakans. Vi hade förväntat ett betydligt starkare genombrott.

Jag är helt övertygad om att Mats och Sten har rätt när de betonar vikten av att väljarna skiljer kommunvalet från riksdagsvalet. Det gäller att återskapa ett tankemönster som det blockpolitiska tänkandet försvagat. Kanske skulle skilda valdagar, som Sten föreslår, bidra. Kanske bör vi i vårt politiska arbete och agitationen understryka skillnaden mellan den kommunala politiken och rikspolitiken starkare.

DV kan inte göra annat. Det finns nackdelar med att bara vara ett lokalt parti, det har vi erfarenheter av. Men det finns också fördelar. Dem ska vi utnyttja bättre. Vi måste utbilda lundaborna att i sina val ta ansvar för den lokala politiken.

Kommunalvalen påverkar direkt människors livsbetingelser här och nu. De handlar om vård, skola, omsorg, kommunikationer, planering, miljö. Under många år ägnade sig Barack Obama åt lokalpolitik i Chicago.

Så tillvida kan man kalla det lokala valet det mest demokratiska. Att då bara tanklöst släsa bort sin röst i kommunalvalet på t ex Folkpartiet som många uppenbart gjort av ren slentrian är en flykt från demokratin.

Både Sten och Mats är kritiska mot V:s ledning. Särskilt katastrofal är uppenbarligen Jenny Lindahl-Persson som står bakom många av V:s ogenomtänkta utspel, grundade på den kommersiella reklamens föreställningar.

Mest skadade hon dock partiet med det demagogiska kongresstalet 2000 som strök gammelkommunisternas och de okunniga unga kongressledamöternas fördomar medhårs. Också det var uppbyggt enligt reklamens principer. Den entusiasm hon skapade kring de illusioner hon spred tog det årtal för partiet att hämta sig från. Effekterna är fortfarande märkbara.

Mats är klar över att Lars Ohly – vars förtjänster han dock är angelägen att påpeka – är ett sänke för såväl det egna partiet som det rödgröna samarbetet. Både Mats och Sten fäster – med rätta – sitt hopp till Jonas Sjöstedt och förordar en extra partikongress.

Gunnar Stensson

Finns det röd-gröna blocket kvar?

Man kan fråga sig vad det har blivit av det rödgröna samarbetet? Strax efter valet talade miljöparti och socialdemokrati att i det fall Reinfeldt önskade samtal eller överläggningar så fick han allt tala med de tre tillsammans.

Nu har vad jag förstår Reinfeldt lyckats förhandla med såväl miljöpartister och socialdemokrater var för sig. Vänsterns ledare som tidigare var så talför sitter tyst. Att Reinfeldt inte gillar vänsterpartister och inte heller behöver deras stöd kan jag förstå men jag förstår inte hur miljöpartister och socialdemokrater så lätt lagt sig för Reinfeldt. En illvillig tolkning av detta förhållningssätt är ju att Reinfeldt visar att det i riksdagen nu finns två partier som är parias, Sverigedemokrater med kopplingar till rasistiska rörelser och vänsterpartiet med ett historiskt förflutet som kommunistiskt parti. Kan det vara så att Reinfeldts ambition är att jämställa de två partierna. Är det ett led i alliansens arbete att stämpla vänstern som lika brun som högern? Man frågar sig då varför samarbetspartnerna miljöparti och socialdemokrati inte

reagerar utan bjuder på detta. Kanske dags för vänsterpartiet att säga ifrån eller på egen hand lämna samarbetet. Eller är det jag som åter är alltför konspiratorisk.

Lars-Anders Jönsson

Utbyggnad av Åkerlund & Rausings väg?

Södra industriområdet har bytt namn. 6 maj invigdes Lund Business Park av Mats Helmfrid. (Lund är inte världens pr-bästa stad! En sökning på den kommunala webben ger idag 5 månader senare **noll** träffar! Reds anm)

Den norske ägaren ser en stor potential för området:

”Det ligger nära centrum med goda kommunikationer, vi kan erbjuda allt från kontor till industrilokaler och det finns goda möjligheter att expandera. Vi har möjlighet att tredubbla nuvarande byggnation på området.”

Han ställer också krav:

”En viktig fråga för områdets fortsatta utbyggnad och framtid är att Åkerlund & Rausings väg byggs ut i sydlig riktning för att knyta an till väg 108. Det är en fråga som berör både Lunds och Staffanstorps kommun och som skulle minska den tunga trafiken till och från området genom Lund.”

Härom veckan gav den borgerliga majoriteten i Tekniska nämnden förvaltningen i uppdrag att utreda förutsättningarna för att förlänga Åkerlund & Rausings väg till väg 108.

Åkerlund och Rausing

Så stod det på en stor färgglad neonskylt som dominerades industriområdet för något decennium sedan. Där tillverkades förpackningar, dekorerade med guld och silver. Ibland kände man den stickande lukten av det cancerframkallande lösningsmedlet toluen långt in i det närbelägna Klostergårdsområdet.

Antalet cancerfall ökade. Dagiset Väderleken var särskilt utsatt. Föräldrarna tog sina barn

därifrån. Kommunen funderade på att lägga ner det.

Situationen ledde till protestmöten och namninsamlingar initierade av Klostergårdens byalag Sedan kom utredningar och förelägganden och slutligen en drastisk minskning av utsläppen. Den stora skylten försvann. Minareten byggdes. Det är en skorsten som syns på långt håll och är försedd med något som ser ut som en lämplig balkong för en böneutropare. Den avlägsnar också giftig rök från närmiljön

Åkerlund & Rausings väg ser ut som den gjort så långt jag kan minnas. Åt norr pekar den rakt mot Blocket och åt söder mot Jakriborg. På de nya skyltarna kan man läsa Lund Business Park, Flextrus (ett förpackningsföretag), ÅR Carton, Air Liquide, Axis och PEAB.

Den asfalterade gatstumpen är kort och sträcker sig från Ringvägen till Höje å-vägen.

I väster finns fabriksbyggnader och lagerlokaler innanför ett högt, delvis elektrifierat stängsel, i öster järnvägen och en remsa ickemark, där det växer nypon och björnbär. På några övergivna odlingslotter huserar hemlösa i gamla husvagnar och brädkåkar.

Hur kommer en eventuell förlängning över Höje å till väg 108 se ut?

En cykelstig längs järnvägen omgiven av hagtorn, nypon, björnbär och lönn tar vid där gatan slutar. I söder skymtar Flackarps skola.

Stigen sluttar brant neråt. Ska man bygga väg här går det åt mycket material till vägbanken om den ska nå samma nivå som järnvägsbron.

Vattnet i den första reningsdammen blänker till höger i solskenet. Bläsänder, svanar, sothöns, ett par gäss, storskarvar, smådoppingar.

På andra sidan ån passerar den föreslagna vägen mellan järnvägen och det enda hus som återstår av Flackarps by. Den fortsätter förbi Flackarps ödekyrkogård och vidare någon kilometer över fälten tills den når väg 108 vid järnvägsviadukten som ligger mitt emellan Trafikplats Lund Södra och Lommavägsrondellen.

Sammanfattning

Lunds Business Park vill tredubbla nuvarande byggnation i parken. Den ökande tunga trafiken till området tillgodoses genom en utbyggnad av Åkerlund & Rausings väg till väg 108. Allianspartierna i Tekniska Nämnden har beställt en utredning som ett första steg för att förverkliga planen.

Följande invändningar förtjänar att framföras:

1. En omfattande utbyggnad av Södra industriområdet nära bostadsområden på Väster och Klostergården leder till miljöproblem för befolkningen.
2. "Buss och tåg ska in – bilar ska väck." Så sammanfattar Sydsvenskan 14/9 de mål som Lunds politiska partier enats om. Inga nya bilvägar mot Lunds centrum.
3. Järnvägen Malmö-Lund förses snart med fler spår och kan då tillgodose industriparkens transportbehov.
4. En förlängning av vägen till väg 108 skulle öppna en ny bilväg in mot Lunds centrum och öka belastningen på rondellen Ringvägen, Trollebergsvägen och Fasanvägen i ett område som redan plågas av buller och avgaser.
5. En utbyggnad inkräktar på de knappa naturområdena nära Lund.

Gunnar Stensson